

REPUBLIKA SLOVENIJA
PREDSEDNIK VLADE

Gregorčičeva ulica 20, 25, 1000 Ljubljana

T: 01 478 10 00
F: 01 478 17 21
E: gp.kpv@gov.si
www.vlada.si

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
Zoran Stevanović, predsednik

Datum: Ljubljana, 28. maj 2026

ZADEVA: PREDLOG LISTE KANDIDATOV

Spoštovani gospod predsednik,

na podlagi prvega odstavka 112. člena Ustave Republike Slovenije in 229. člena Poslovnika državnega zbora pošiljam predlog liste kandidatov za ministre Vlade Republike Slovenije:

- **Janez Cigler Kralj za ministra za kmetijstvo,**
- **dr. Ignacija Fridl Jarc za ministrico za kulturo,**
- **mag. Valentin Hajdinjak za ministra za obrambo,**
- **Tone Kajzer za zunanje in evropske zadeve,**
- **dr. Monika Kirbiš Rojs za ministrico za lokalno samoupravo, kohezijo in regionalni razvoj,**
- **Suzana Lep Šimenko za ministrico brez resorja za področje odnosov med Republiko Slovenijo in avtohtono slovensko narodno skupnostjo v sosednjih državah ter med Republiko Slovenijo in Slovenci po svetu,**
- **dr. Anže Logar za ministra za gospodarstvo, delo in šport,**
- **Franci Matoz za ministra za notranje zadeve in javno upravo,**
- **dr. Tadej Ostrc za ministra za zdravje,**
- **Mateja Ribič za ministrico za demografijo, družino in socialne zadeve,**

- mag. Polona Rifelj za ministrico za okolje in prostor,
- dr. Borut Rončević za ministra za izobraževanje, znanost in mladino,
- mag. Andrej Šircelj za ministra za finance,
- Jernej Vrtovec za infrastrukturo in energetiko,
- Mihael Zupančič za ministra za pravosodje.

Utemeljitev predlogov kandidatur:

Janez Cigler Kralj, rojen 28. decembra 1978, stanujoč Klanec 41a, Komenda, je diplomiral na Fakulteti za družbene vede v Ljubljani in pridobil naziv univerzitetni diplomirani politolog smeri analiza politik in javna uprava.

Leta 2006 se je zaposlil v Državnem zboru Republike Slovenije, v poslanski skupini NSi kot strokovni sodelavec za odnose z javnostmi. Leta 2008 se je zaposlil v okviru medijske mreže Infonet media, d. d. Poklicno pot je leta 2010 nadaljeval na Javnem skladu RS za razvoj kadrov in štipendije kot višji svetovalec za odnose z javnostmi. Od leta 2012 do 2020 je bil zaposlen kot strokovni sodelavec, podsekretar v poslanski skupini NSi - krščanski demokrati. Vsa leta je poleg ostalih področij strokovno pokrival področje kmetijstva, gozdarstva in prehrane.

Leta 2020 je nastopil funkcijo ministra za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti v 14. Vladi Republike Slovenije in jo opravljal do leta 2022. V tem času je sprejemal ključne odločitve za zaščito življenj in zdravja ljudi, še posebej najranljivejših, zagnal gradnjo domov za starejše ter sprejemal ukrepe za stabilizacijo trga dela, saj je bilo celotno obdobje zaznamovano z epidemijo COVID-19.

Leta 2022 je bil na listi NSi – krščanski demokrati izvoljen za poslanca v Državnem zboru RS. V mandatu do 2026 je opravljal funkcijo vodje poslanske skupine NSi – krščanski demokrati. Leta 2026 je bil ponovno izvoljen za poslanca in je trenutno vodja poslanske skupine NSi, SLS in FOKUS.

Je poročen, z ženo Klavdijo imata 4 otroke.

Kandidaturo Janeza Ciglerja Kralja ocenjujem kot utemeljeno, saj bodo pridobljena znanja in dolgoletne politične izkušnje brez dvoma pozitivno prispevale k dobremu vodenju ministrstva za kmetijstvo.

Mag. Valentin Hajdinjak, rojen 6. decembra 1973, stanujoč Jesihov Štradon 36, Ljubljana, je diplomiral na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani, podiplomski študij pa nadaljeval na Fakulteti za management Univerze na Primorskem, kjer je pridobil naziv magistra znanosti iz managementa.

Med letoma 1994 in 2000 je bil tiskovni predstavnik Slovenskih krščanskih demokratov, v času vlade dr. Andreja Bajuka pa predstavnik za odnose z javnostmi v kabinetu predsednika vlade. Od marca 2002 je deloval na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano kot predstavnik za odnose z javnostmi, pozneje tudi kot vodja službe za odnose z javnostmi in promocijo, decembra 2004 pa je postal vodja kabineta ministra za delo, družino in socialne zadeve. Med letoma 2005 in 2008 je opravljal funkcijo tiskovnega predstavnika Vlade Republike Slovenije, leta 2009 pa prevzel vodenje oddelka za odnose z javnostmi v Zdravniški zbornici Slovenije. Februarja 2012 se je zaposlil na Ministrstvu za obrambo kot vodja kabineta ministra, kasneje pa deloval tudi v Obveščevalno-varnostni službi in na Direktoratu za logistiko. Od avgusta 2015 je bil zaposlen v poslovnem sistemu telekomunikacijske družbe T-2, kjer je vodil podjetje Hipofiza, januarja 2018 pa prevzel še vodenje področja korporativnega komuniciranja družbe T-2. Julija 2020 ga je nadzorni svet DARS imenoval za predsednika uprave družbe, kar je opravljal do novembra 2023. Od takrat deluje kot samostojni podjetnik, ima pa tudi lastno podjetje za poslovno svetovanje.

V obdobju 1993–1994 je bil kot predstavnik študentov član sveta ministra za zunanje zadeve, med letoma 1995 in 1997 pa član izvršnega odbora Evropskih mladih krščanskih demokratov (EYCD) ter njihov predstavnik v Evropskem koordinacijskem biroju mednarodnih mladinskih organizacij v Bruslju. Leta 1995 je bil kot prvi predstavnik evropskih mladinskih organizacij iz t. i. vzhodne Evrope izvoljen v upravni in svetovalni odbor Evropskih mladinskih centrov in Evropske mladinske fundacije pri Svetu Evrope v Strasbourgu.

Med drugim je bil član koordinacijskega odbora za državne proslave, upravnega odbora ITF – Ustanove za krepitev človekove varnosti, podpredsednik nadzornega sveta in predsednik revizijske komisije Eles ter predsednik nadzornega sveta Thermane. Leta 2006 je bil med ustanovnimi člani EACD – Evropske zveze direktorjev za komuniciranje.

Kandidat ima ustrezna znanja in izkušnje s področja obrambe, pri dosedanjem delu pa je pridobil tudi bogate organizacijske, komunikacijske in vodstvene izkušnje v državni upravi ter gospodarskih družbah. Zato ocenjujem, da je mag. Valentin Hajdinjak primeren kandidat za ministra za obrambo.

Dr. Ignacija Fridl Jarc, rojena 2. aprila 1968, stanujoča Podpeška cesta 66, Brezovica pri Ljubljani, je diplomirana komparativistka in doktorica filozofskih znanosti. Leta 2026 je doktorirala na temo *Platonov nauk o resnici z vidika lepega in umetnosti*. Uveljavila se je kot literarna in gledališka kritičarka in za svoje kritiško delo leta 2000 prejela Stritarjevo nagrado. Delovala je kot novinarka v kulturnem uredništvu časnika Slovenec, asistentka za zgodovino filozofije na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, deset let kot namestnica direktorja in vodja oblikovanja v zasebnem sektorju, od leta 2018 pa je tajnica-urednica Slovenske matice. To delo je prekinila med letoma 2020 in 2022, od septembra 2022 do danes pa ponovno vodi program in strokovne službe na Slovenski matici. Med letoma 2023 do 2024 je opravljala naloge dekanje Fakultete za slovenske in mednarodne študije Nove univerze, kjer je tudi predavateljica za področje slovenske književnosti in kulture. Njena znanstvena bibliografija med drugim obsega članke o Platonovi filozofiji in monografijo *Jezik v filozofiji starih Grkov* (2001). Kot prevajalka iz starogrščine je sodelovala pri slovenski izdaji *Fragmentov predsokratikov* (2012).

Objavila je več kot tristo kritik, znanstvenih in strokovnih člankov, razprav in študij o slovenski in svetovni književnosti, kulturi in filozofiji.

Med letoma 2020 in 2022 je bila v 14. Vladi Republike Slovenije državna sekretarka na Ministrstvu za kulturo. Od leta 2025 je predsednica Kulturnega foruma SDS.

V svojih javnih nastopih poudarja pomen kulture za ohranjanje slovenske narodne in državne skupnosti in izpostavlja temeljno vlogo slovenščine in naše kulturne dediščine za nadaljnji razvoj in prepoznavnost naše narodne identitete in države Slovenije v Evropi in svetu. Dr. Ignacijo Fridl Jarc zaradi njenega strokovnega dela, znanja in družbeno aktivne ter odgovorne države ocenjujem kot primerno kandidatko za ministrico za kulturo.

Tone Kajzer, rojen 9. 7. 1966 v Slovenj Gradcu in stanujoč na Kotnikovi ulici 20 v Ljubljani, je po izobrazbi inženir geodezije, univerzitetni diplomirani ekonomist ter specialist mednarodnih odnosov. Kariero na Ministrstvu za zunanje zadeve je začel leta 1995. Med letoma 1996–2000 je deloval na veleposlaništvu v Egiptu, nato pa je, do imenovanja za veleposlanika na Finskem in v Estoniji 2000–2012, zasedal vodilne položaje v Ljubljani. Med letoma 2013–2018 je deloval kot veleposlanik na Danskem in v celotni nordijski regiji, kjer je posebno pozornost namenjal gospodarski diplomaciji in okrepil mrežo konzulatov. Kasneje je koordiniral digitalno preobrazbo na MZZ, bil državni sekretar v kabinetu predsednika vlade in na MZZ ter veleposlanik v ZDA (2020–2022) z nerezidenčnim pokrivanjem Mehike, Paname in Kostarike.

Tone Kajzer je zelo kvalificiran kandidat za vodenje slovenske diplomacije zaradi več kot 30 let izkušenj v karierni diplomatski službi. V času poklicne kariere je opravljal ključne naloge na področju bilateralnih odnosov, mednarodnega razvojnega sodelovanja, EU-zadev in regionalne stabilnosti (vključno z delom na odprtih vprašanjih s Hrvaško). Njegove veleposlaniške izkušnje v Egiptu, na Finskem in v Estoniji ter na Danskem z regionalnim pokrivanjem nordijskih držav so mu dale globoko poznavanje evropskih in transatlantskih dinamik ter večine mreženja v kompleksnih geopolitičnih okoljih. Kot veleposlanik v ZDA je okrepil transatlantsko partnerstvo, in strateški dialog z ZDA, aktivno sodeloval pri slovenskem predsedovanju Svetu EU in promoviral gospodarske interese Slovenije. Dodatno vrednost prinašajo njegove vloge državnega sekretarja, koordinacija digitalne preobrazbe MZZ ter strokovno znanje ekonomije in mednarodnih odnosov, kar mu omogoča celovito vodenje zunanje politike v času globalnih izzivov, kot so varnost, trgovina in multilateralna diplomacija. Njegova praktična izkušnja, operativno znanje in mreža kontaktov ga uvrščajo med najbolj izkušene slovenske diplomate.

Glede na navedeno ocenjujem, da je Tone Kajzer primeren kandidat za funkcijo ministra za zunanje in evropske zadeve. Pred Slovenijo so zahtevni izzivi v mednarodni izjemno kompleksni geopolitični situaciji, kjer bo potrebno, kot določajo prioritete koalicijske pogodbe, voditi aktivno, interesno usmerjeno in suvereno zunanjo politiko za zagotavljanje nacionalne varnosti, ob povezovanju zunanje politike z gospodarskimi in varnostnimi cilji države.

Dr. Anže Logar, rojen 15. maja 1976, stanujoč Parmova ulica 40, Ljubljana, je leta 2000 diplomiral na Ekonomski fakulteti v Ljubljani, januarja 2006 magistriral na Fakulteti za podiplomske državne in evropske študije in v juliju 2016 doktoriral na Fakulteti za

uporabne družbene študije. Leta 2000 se je zaposlil v SKB banki, januarja 2003 pa odšel z mesta produktnega vodje v oddelku za marketing in se zaposlil v Evropskem parlamentu.

Med 2007 in 2008 ter 2012 in 2013 ga je Vlada Republike Slovenije imenovala na položaj direktorja Urada Vlade RS za komuniciranje. Med prvim predsedovanjem Slovenije Svetu EU v prvi polovici leta 2008 je opravljal funkcijo uradnega govorca slovenskega predsedstva Svetu EU, v času drugega predsedstva v drugi polovici leta 2021 pa je kot minister za zunanje zadeve zastopal predsedujočo Slovenijo pred Evropskim parlamentom.

V mandatu 2014–2018 je bil poslanec v Državnem zboru Republike Slovenije. V tem času je vodil preiskovalno komisijo za ugotavljanje odgovornih za zlorabe v slovenskem bančnem sistemu.

Med marcem 2020 in junijem 2022 je opravljal funkcijo zunanjega ministra v Vladi Republike Slovenije.

V mandatu 2022–2026 je bil poslanec v Državnem zboru Republike Slovenije.

16. februarja 2007 mu je ob dnevu neodvisnosti tedanji litovski predsednik Valdas Adamkus podelil državno priznanje Life Saving Cross za zasluge pri reševanju državljana Republike Litve Mantvydasa Juozapavičiusa pred utopitvijo v enem od madžarskih jezer.

Oktobra 2022 je s strani italijanskega predsednika Sergia Mattarelle prejel italijansko državno odlikovanje Vitez velikega križa za zasluge pri poglobljanju odnosov med Slovenijo in Italijo.

Dr. Anže Logar ima vse potrebne strokovne pa tudi profesionalne reference za vodenje Ministrstva za gospodarstvo, delo in šport. Dr. Logarja poleg navedenega odlikuje tudi izjemna vztrajnost in odločnost pri izvajanju sprejetih nalog, kar je še dodaten razlog, zaradi katerega ocenjujem, da je dr. Anže Logar primeren kandidat za ministra za gospodarstvo, delo in šport.

Franci Matoz, rojen 16. septembra 1963, stanujoč Jadranska cesta 49, Ankaran, je leta 1996 diplomiral na Pravni fakulteti v Ljubljani in pridobil naziv univerzitetni diplomirani pravnik.

Svojo poklicno pot je začel kot miličnik leta 1982, ko je končal Kadetsko šolo za miličnike v Tacnu. Leta 1990 je končal Višjo šolo za notranje zadeve. V policiji je bil komandir Postaje prometne policije Koper. Poklicno pot je nadaljeval kot odvetniški pripravnik in nato leta 2002 po opravljenem pravniškem državnem izpitu postal odvetnik s svojo odvetniško pisarno, kjer deluje še danes. Kot policist je deloval na vseh področjih policijskega dela, tako da delo policista dobro pozna. Kot odvetnik je ustanovil Odvetniško družbo Matoz, o. p. d. o. o., v kateri je imel v letu 2010 več kot 20 zaposlenih. Odvetniška družba Matoz, o. p. d. o. o., je pokrivala vsa pravna področja. Deloval je tudi na področju lokalne samouprave in bil dva mandata izvoljen za občinskega svetnika

Občine Divača, tako da pozna tudi delovanje lokalne samouprave. Pri svojem delu je kot odvetnik pravno svetoval občinam.

V letih 2020 do 2023 je bil podpredsednik nadzornega sveta Slovenskih železnic, predsednik nadzornega sveta Luke Koper d.d. in predsednik upravnega odbora DUTB, d. d..

Glede na navedeno ocenjujem, da je Franci Matoz primeren kandidat za vodenje Ministrstva za notranje zadeve in javno upravo. Dosedanja znanja, izkušnje in sposobnosti za vodenje bodo kandidatu v pomoč pri uresničevanju zavez iz koalicijske pogodbe.

Dr. Monika Kirbiš Rojs, rojena 4. avgusta 1978, stanujoča Spodnja Polskava 101A, Pragersko, je po maturi na II. gimnaziji Maribor študij nadaljevala na Ekonomsko-poslovni fakulteti Univerze v Mariboru ter Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani. Leta 2002 je diplomirala, leta 2005 magistrirala, leta 2024 pa doktorirala na Fakulteti za državne in evropske študije na doktorskem programu Javna uprava.

Svojo poklicno pot je začela leta 2003 na Ministrstvu za finance, kasneje pa delovala v Novi Ljubljanski banki, Službi Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko ter Mestni občini Maribor. Bogate strokovne izkušnje s področja regionalnega razvoja, evropske kohezijske politike in projektnega managementa je pridobivala tako na državni kot lokalni ravni.

Funkcijo državne sekretarke, pristojne za vodenje kohezijske politike, je prvič opravljala na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo v letih 2012 in 2013. Pred ponovnim imenovanjem za državno sekretarko v Službi Vlade RS za razvoj in evropsko kohezijsko politiko leta 2020 je bila v Slovenski Bistrici zaposlena kot vodja občinskega Oddelka za gospodarstvo ter direktorica Razvojno informacijskega centra.

Nazadnje je delovala v Državnem svetu Republike Slovenije, kjer je od leta 2022 opravljala funkcijo generalne sekretarke.

V času svojega dela na področju evropske kohezijske politike je vodila operativno vladno skupino za pripravo slovenskega Načrta za okrevanje in odpornost ter Partnerskega sporazuma in Programa kohezijske politike za obdobje 2021–2027. Aktivno je sodelovala pri pripravi strateških razvojnih dokumentov države za učinkovito črpanje evropskih sredstev ter pri načrtovanju in izvajanju razvojnih projektov. Njeno strokovno delo zaznamujejo dolgoletne izkušnje na področjih regionalnega razvoja, javne uprave, evropske kohezijske politike in medinstitucionalnega sodelovanja. Posebej se je uveljavila pri usklajevanju razvojnih prioritet med državo, lokalnimi skupnostmi, podjetji in evropskimi institucijami.

Doslej je objavila oziroma soobjavila več strokovnih in znanstvenih člankov s področij regionalnega razvoja, javne uprave in evropske kohezijske politike.

Glede na navedeno ocenjujem, da je dr. Monika Kirbiš Rojs primerna kandidatka za vodenje Ministrstva za lokalno samoupravo, kohezijo in regionalni razvoj. Njena dosedanja znanja, vodstvene izkušnje, poznavanje delovanja državne uprave ter

dolgoletno delo na področju evropske kohezijske politike bodo pomembno prispevali k uresničevanju zavez iz koalicijske pogodbe, med katerimi sta izboljšanje črpanja razvojnih evropskih sredstev in vzpostavitev pokrajin med ključnimi prioritetami Vlade Republike Slovenije.

Suzana Lep Šimenko, rojena 30. oktobra 1979, stanujoča Pobrežje 65c, Videm pri Ptujju, je leta 2002 diplomirala na Ekonomsko-poslovni fakulteti v Mariboru in pridobila naziv univerzitetno diplomirana ekonomistka.

Na omenjeni fakulteti je opravljala tudi svojo prvo redno zaposlitev kot asistentka za predmetno področje politike organizacije, strateškega managementa, planiranja in analiziranja. Svojo delovno pot je nadaljevala v gospodarstvu. Najprej v podjetju MLM-Storitve, d. o. o., kjer je bila kot vodja organizacije poslovanja odgovorna za spremljanje in vpeljavo številnih organizacijskih sprememb v podjetje in prenavo poslovnih procesov. Nato v NKBM, d. d., kjer je bila prav tako zadolžena za področje organizacije in kadre. V letu 2012 se je kot svetovalka za področje gospodarstva zaposlila v Kabinetu predsednika vlade Republike Slovenije, kjer je bila med drugim tudi članica medresorske koordinacije za pospešitev črpanja evropskih sredstev in članica krovne skupine za pripravo Strategije razvoja Slovenije 2014–2020. V letu 2012 in 2013 je bila tudi članica Sveta AJPES. Od decembra 2012 in do izvolitve za poslanko je bila zaposlena na Zavarovalnici Maribor, d. d., najprej kot svetovalka uprave za področje optimizacije in poenostavitve poslovnih procesov, nato kot specialistka v službi uprave za organizacijo in procese, kjer je izvajala in sodelovala pri najzahtevnejših projektih družbe, vezanih na optimizacijo, poenostavitev procesov in razvoj zaposlenih.

Julija 2014 je bila prvič izvoljena za poslanko v Državni zbor Republike Slovenije, ter nato še leta 2018, 2022 in 2026. Kot poslanka je bila članica različnih parlamentarnih odborov, predsednica preiskovalne komisije ter v mandatu 2022–2026 predsednica Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu. V času njenega vodenja Komisije so Slovenci, ki živijo izven matične domovine, dobili pomembnega sogovornika tudi na parlamentarni ravni, saj se je njihovim predstavnikom omogočilo sodelovanje na sejah komisije, okrepila so se srečanja z njimi in posluš za izzive s katerimi se soočajo.

Glede na navedeno ocenjujem, da je Suzana Lep Šimenko primerna kandidatka za ministrico brez resorja za področje odnosov med Republiko Slovenijo in avtohtono slovensko narodno skupnostjo v sosednjih državah ter med Republiko Slovenijo in Slovenci po svetu, ki bo pomembno prispevala k krepitvi odnosov s slovensko manjšino v sosednjih državah ter s slovenskimi zdomci in izseljenci po svetu.

Dr. Tadej Ostrc, rojen 4. junija 1981, stanujoč Rožna dolina, cesta XI 13, Ljubljana, je doktor dentalne medicine, specialist stomatološke protetike, doktor biomedicinskih znanosti in magister politologije. V svoji strokovni poti združuje klinično delo, akademsko raziskovanje, pedagoško delo ter izkušnje z vodenjem zdravstvenega sistema in javnih politik.

Po zaključeni Gimnaziji Franca Miklošiča v Ljutomeru je leta 2008 diplomiral na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani, smer dentalna medicina. Leta 2009 je opravil strokovni izpit za poklic doktor dentalne medicine, med letoma 2012 in 2017 pa

specializacijo iz stomatološke protetike. Podiplomski študij biomedicine je zaključil leta 2023 z doktorsko disertacijo s področja zdravljenja glavobola v povezavi s temporomandibularnimi motnjami. Vzporedno je zaključil tudi podiplomski magistrski študij politologije na Fakulteti za družbene vede Univerze v Ljubljani, smer ameriške in svetovne študije. Leta 2025 je uspešno zaključil podiplomsko izobraževanje na ugledni univerzi Harvard (Harvard Medical School).

Strokovno je deloval v Univerzitetnem kliničnem centru Ljubljana in Zdravstvenem domu Bežigrad, sodeloval pa je tudi pri izobraževanju bodočih zdravstvenih delavcev na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani.

V letih 2022 in 2023 je opravljal funkcijo državnega sekretarja na Ministrstvu za zdravje Republike Slovenije, pristojnega za sekundarno in terciarno raven zdravstvenega varstva. Leta 2026 je bil izvoljen za poslanca Državnega zbora Republike Slovenije na listi stranke Demokrati. Anžeta Logarja. V Državnem zboru Republike Slovenije opravlja funkcijo vodje poslanske skupine, podpredsednika Odbora za zdravje ter je član Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb, Odbora za finance in Mandatno-volilne komisije.

Kandidaturo dr. Tadeja Ostrca ocenjujem kot utemeljeno, saj bodo pridobljena znanja in izkušnje brez dvoma pozitivno prispevale k dobremu vodenju ministrstva za zdravje, pred katerim so številni izzivi na vseh ravneh slovenskega zdravstva.

Mateja Ribič, rojena 6. septembra 1977, stanujoča Ulica Slavka Gruma 104, Novo mesto, je leta 2001 diplomirala na Pravni fakulteti v Mariboru in pridobila naziv univerzitetna diplomirana pravnica.

Po zaključku šolanja je svoje 25 letne delovne izkušnje pridobivala na različnih področjih v javnem sektorju, od tega več kot 15 let na vodstvenih delovnih mestih. Delovala je v državni upravi, zdravstvu, sodstvu, socialnem varstvu in lekarniški dejavnosti. Na ta način je pridobila širši vpogled v delovanje državnih javnih sistemov, obenem pa nabirala dragocene izkušnje iz vodenja, timskega dela, ustvarjanja dobrih medsebojnih odnosov ter navduševanju zaposlenih k uresničevanju skupnih ciljev organizacije.

Od leta 2013 do 2020 je bila direktorica doma starejših občanov z več kot 120 zaposlenimi, od marca 2020 do junija 2022 pa je delovala kot državna sekretarka na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, kjer so bile njene prioritete naloge vezane na trg dela, delovna razmerja in enake možnosti, poleg tega pa je tudi aktivno sodelovala pri ukrepih za preprečevanje širjenja covida v socialno varstvenih zavodih ter ustvarjanju politike na področju oskrbe starejših.

Kandidaturo Mateje Ribič ocenjujem kot utemeljeno, saj bodo pridobljena znanja, izkušnje in njena sposobnost za vodenje brez dvoma pozitivno prispevale k dobremu vodenju ministrstva za demografijo, družino in dolgotrajno oskrbo, pred katerim so številni izzivi na področju družinske politike, oskrbe starejših ter pri uveljavljanju pravic iz socialnega varstva, dostopnosti javnih storitev invalidov ter medgeneracijskem sodelovanju.

Mag. Polona Rifelj, rojena 30. 8. 1973, stanujoča Lokarje 4b, 3230 Šentjur, je po izobrazbi magistrica politologije, univerzitetna diplomirana komunikologinja in ekonomistka, ki svoje znanje nenehno nadgrajuje, med drugim na področju finančne forenzike, ima pa tudi licenco za članstvo v nadzornih svetih.

ima več kot 20 let vodstvenih in izvršilnih izkušenj na področju financ, prava, korporativnega upravljanja ter javnega sektorja. Svoje strokovne kompetence je pridobivala na odgovornih položajih v gospodarstvu, državni upravi in lokalni samoupravi. Med drugim je opravljala funkcijo državne sekretarke na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo ter vodila finančna in pravna področja v realnem sektorju. Trenutno zaseda položaj prokuristke v podjetju Nigrad, d. o. o.

Zaradi svojih dolgoletnih izkušenj na vodilnih položajih v javnem kot realnem sektorju je dobro seznanjena s problematiko in konkretnimi izzivi, s katerimi se gospodarstvo sooča na področju okoljske zakonodaje in trajnostnega razvoja.

Odlikujejo jo razumevanje administrativnih ovir, s katerimi se srečujejo podjetja in investitorji, ter operativno znanje s področja upravljanja proračunov, optimizacije procesov in vodenja zahtevnih investicij.

Po izobrazbi je magistrica politologije, univerzitetna diplomirana komunikologinja in ekonomistka, ki svoje znanje nenehno nadgrajuje, med drugim na področju finančne forenzike, ima pa tudi licenco za članstvo v nadzornih svetih.

Glede na to, da bo ena ključnih prioritet Vlade Republike Slovenije prenova gradbene in prostorske zakonodaje z namenom učinkovite administrativne razbremenitve ter izboljšanja pravne varnosti, ocenjujem, da je mag. Polona Rifelj s svojimi vodstvenimi kompetencami, strokovno širino ter neposrednim vpogledom v potrebe gospodarstva in prebivalstva primerna kandidatka za opravljanje funkcije ministrice za okolje in prostor.

Dr. Borut Rončević, rojen 25. avgusta 1975, stanujoč na Šolski ulici 6, 8000 Novo mesto, je redni profesor sociologije na Fakulteti za informacijske študije v Novem mestu in znanstveni svetnik na javnem raziskovalnem zavodu Rudolfovo – Znanstveno in tehnološko središče Novo mesto.

Kot visokošolski učitelj prof. dr. Borut Rončević sodeluje na doktorskem študiju, v pretežni meri pa deluje kot raziskovalec v okviru večjih mednarodnih konzorcijskih projektov, ki jih sestavljajo različni deležniki iz izobraževanja, gospodarstva, javne uprave in nevladne sfere, kjer se ukvarja s temami na presečišču ustvarjanja in prenosa znanja, raziskovalne politike, inovativnosti in regionalnega razvoja. Sodeloval je pri številnih evropskih raziskovalnih in razvojnih projektih v okviru programov Horizon Europe, Interreg in Erasmus+. Je avtor ali soavtor 11 znanstvenih monografij, 40 znanstvenih člankov, uredil je 7 zbornikov in objavil še številne druge znanstvene in strokovne prispevke. Aktivno sodeluje v mednarodnih strokovnih združenjih. Od leta 2022 dalje je kot prvi Slovenec član izvršnega odbora Mednarodnega sociološkega združenja (ISA).

Pot je začel kot mladi raziskovalec na Univerzi v Ljubljani. Kot doktorski študent je bil Marie Curie štipendist na Univerzi v Aalborgu na Danskem (2002). Dvakrat je prejel naziv Jean Monnet Chair, trikrat je vodil Jean Monnet center odličnosti. V letih 2023–2024 je kot Fulbrightov štipendist eno leto predaval in raziskoval na Troy University v ZDA. V svoji akademski in raziskovalni karieri je gostoval na številnih slovenskih in tujih univerzah ter raziskovalnih institucijah v ZDA, Veliki Britaniji, na Danskem, Irskem, v Nemčiji, Rusiji, Libanonu in na Hrvaškem.

Med letoma 2012 in 2013 je opravljal funkcijo generalnega direktorja za visoko šolstvo in znanost na Ministrstvu za izobraževanje, znanost, kulturo in šport Republike Slovenije. Vodil je tudi več visokošolskih in raziskovalnih institucij, med drugim Univerzitetno in raziskovalno središče Novo mesto, Fakulteto za uporabne družbene študije in Fakulteto za medije. Vrsto let je bil predsednik upravnega odbora Fakultete za informacijske študije v Novem mestu in tudi predsednik nadzornega sveta Radiotelevizije Slovenije.

V svojem delu zagovarja razvojno usmerjeno, odprto in kakovostno izobraževanje ter močno vlogo znanosti, raziskav in inovacij pri dolgoročnem razvoju Slovenije. Kandidat je pri svojem dosedanjem delu pridobil bogate izkušnje tako na področju izobraževanja kot znanosti in pri usklajevanju različnih deležnikov, kot tudi pri vodenju in nadzoru različnih sistemov. Zato ocenjujem, da je dr. Borut Rončević primeren kandidat za ministra za izobraževanje, znanost in mladino.

Mag. Andrej Šircelj, rojen 28. februarja 1959, stanujoč Brezje pri Grosupljem 87, Grosuplje, je diplomiral na Ekonomski fakulteti v Ljubljani in dokončal magistrski študij na Pravni fakulteti v Mariboru.

Svojo delovno pot je začel kot učitelj na Srednji ekonomski šoli v Ljubljani, nadaljeval pa v Iskri, Gospodarski zbornici Slovenije in Ministrstvu za finance kot svetovalec vlade za področje davkov. Pozneje je deloval v zasebnem sektorju na področju davčnega in poslovnega svetovanja. Leta 2005 je bil imenovan za državnega sekretarja v kabinetu predsednika vlade z mandatom na Ministrstvu za finance. V tem obdobju je sooblikoval ekonomsko in finančno politiko Slovenije. Vodil je ključne projekte vlade na področju bančništva, financ in infrastrukture ter sodeloval s številnimi mednarodnimi ustanovami EU, Svetovno banko, Mednarodnim denarnim skladom in OECD ter v okviru predsedovanja Svetu EU vodil projekte s finančnega in davčnega področja. V letih 2008 do 2009 je bil član sveta direktorjev pri Evropski investicijski banki. Med letoma 2009 in 2011 je bil zaposlen kot svetovalec predsednika uprave v Gorenjski banki Kranj.

Leta 2011 je bil izvoljen za poslanca Državnega zbora Republike Slovenije in je bil nato izvoljen za poslanca še dvakrat, leta 2014 in leta 2018. V tem obdobju je bil predsednik Odbora za finance in monetarno politiko, bil je predsednik Komisije za nadzor javnih financ, pa tudi član Ustavne komisije in Odbora za zunanjo politiko. Vodil je tudi slovensko delegacijo v Parlamentarni skupščini Sveta Evrope.

V letih 2020 do 2022 je bil minister za finance v 14. Vladi Republike Slovenije. V tem obdobju je v času predsedovanja Slovenije EU vodil Svet EU za ekonomska in finančna vprašanja.

Mag. Andrej Šircelj je pri dosedanjem delu svoje znanje obogatil z veliko izkušnjami tako s finančnega kot organizacijskega področja. Kandidat ima izkušnje pri opravljanju najzahtevnejših funkcij v izvršilni in zakonodajni veji oblasti, zato ocenjujem, da je mag. Andrej Šircelj primeren kandidat za ministra za finance.

Jernej Vrtovec, rojen 24. maja 1985, stanujoč Čehovini 11 a, Štanjel, je diplomiral na Teološki fakulteti v Ljubljani z naslovom diplomske nadloge Nadškof Šuštar in osamosvojitve Slovenije. Svojo politično pot je pričel leta 2003, ko se je včlanil v Novo Slovenijo ter postal aktiven na lokalni ravni. Politične aktivnosti je nadaljeval v Mladi Sloveniji – podmladku NSi, kjer je bil generalni sekretar, leta 2009 pa je bil izvoljen za predsednika Mlade Slovenije. Podmladku stranke je predsedoval do leta 2015. S sovrstniki je v tem obdobju izvedel vrsto uspešnih aktivnosti na mladinskem in študentskem področju. Od leta 2009 do leta 2014 je bil predstavnik za odnose z javnostmi v NSi. Leta 2014 je bil izvoljen za poslanca v državnem zboru, poslanski mandat pa mu je bil zaupan tudi na volitvah leta 2018, 2022 in 2026. Od septembra 2025 je predsednik Nove Slovenije.

V začetku leta 2019 je podal pobudo za ustanovitev parlamentarne komisije za preiskavo delovanja Družbe za upravljanje terjatev bank. Ko je bila komisija z visoko podporo ostalih poslancev ustanovljena pa je prevzel njeno vodenje.

13. marca 2020 je bil ob nastopu 14. vlade Republike Slovenije imenovan na mesto ministra za infrastrukturo Republike Slovenije. V njegovem mandatu je stekel postopek za uvedbo elektronskih vinjet, začela so se obsežna investicijska vlaganja v državno infrastrukturo in energetiko, med drugim gradbena dela na severnem delu tretje razvojne osi, drugem tiru Divača–Koper in gradnja druge cevi predora Karavanke, uveljavljena pa je bila tudi prepoved prehitevanja za tovorna vozila, težja od 7,5 tone. Leta 2021 je ministrstvo pod njegovim vodstvom izdal energetska dovoljenja za drugi blok jedrske elektrarne v Krškem.

V mandatu 2022–2026 je bil v Državnem zboru Republike Slovenije predsednik Komisije za nadzor javnih financ.

Leta 2016 je napisal knjigo z naslovom Vloga nadškofa Šuštarja pri slovenski osamosvojitvi, kar je bila tudi tema, ki jo je raziskoval v sklopu svoje diplomske naloge.

Kandidaturo Jerneja Vrtovca ocenjujem kot utemeljeno, saj bodo pridobljena znanja, izkušnje in njegova sposobnost za vodenje brez dvoma pozitivno prispevale k dobremu vodenju ministrstva za infrastrukturo in energetiko, kjer bo potrebno predvsem odgovorno in resno delo na področju številnih infrastrukturnih investicij, ki so v teku ali pa je njihovo izvajanje prepočasno, pa tudi na področju energetike in dolgoročnega energetskega koncepta Slovenije ter številnih drugih področjih tega resorja.

Mihael Zupančič, rojen 19. 3. 1973, stanujoč Štajerska ulica 4, 1241 Kamnik, je leta 1997 diplomiral na pravni fakulteti Univerze Sorbonne v Parizu, leto dni kasneje pa magistriral s področja mednarodne uprave (Master DESS Administration Internationale). V Sloveniji ima nostrificirano diplomu, s čimer je pridobil naziv univ. dipl. pravnik.

Poklicno pot je leta 1999 začel na Ministrstvu za zunanje zadeve, in sicer v Sektorju za mednarodno pravo, kjer je deloval na področju sklepanja mednarodnih pogodb in človekovih pravic ter bil del ekip, ki so bile zadolžene za priprave za pristop Slovenije k EU (t. i. screening). Od leta 2003 do 2010 je delal na Misiji RS pri EU ter nato, z vstopom v EU, na Stalnem predstavništvu RS pri EU. Do leta 2005 je deloval v vlogi pravnega svetovalca in bil v tej vlogi slovenski član delovne skupine, ki je pripravljala Pogodbo o ustavi za Evropo, hkrati pa zadolžen za pokrivanje delovnih skupin s področja pravosodja. Od leta 2005 do konca prvega slovenskega predsedovanja je bil na stalnem predstavništvu zadolžen za koordinacijo zadev s področja Coreper II (Antici).

Po vrnitvi v Slovenijo je na Ministrstvu za zunanje zadeve prevzel vodenje Sektorja za mednarodno pravo in to nalogo opravljal do leta 2015, ko je bil imenovan za veleposlanika Slovenije v Bukarešti. Po zaključku mandata v Romuniji je na ministrstvu opravljal naloge v. d. generalnega direktorja za mednarodno pravo, nato pa marca 2020 na predlog ministra dr. Anžeta Logarja prevzel vodenje kabineta ministrstva. Septembra 2022 je postal veleposlanik RS na Danskem, akreditiran tudi na Finskem, Švedskem, Norveškem in Islandiji.

Mihael Zupančič je primeren kandidat za ministra za pravosodje, saj združuje pravno strokovnost s širokimi izkušnjami na mednarodnem parketu zlasti s področja mednarodnih pogajanj in vodenja zahtevnih dosjejev. V dosednji karieri je pridobil izkušnje pri delu z domačo in evropsko zakonodajo ter pri usklajevanju zahtevnih vsebinskih vprašanj v mednarodnem okolju. Njegovo poznavanje institucionalnih postopkov, sposobnost sodelovanja in izkušnje z vodenjem ekip so kvalitete za učinkovito vodenje pravosodnega resorja ter naslavljanja izzivov pravosodnega sistema oziroma njegovo prilagajanje potrebam 21. stoletja.

Po dogovoru s kandidati za ministre predlagam, da se s predstavitvami kandidatov pred pristojnimi delovnimi telesi državnega zbora začne skladno z 230. členom Poslovnika državnega zbora v ponedeljek, 1. junija 2026.

S spoštovanjem,

Janez (Ivan) Janša
Predsednik Vlade Republike Slovenije

Priloge:

- soglasja kandidatov za ministrice in ministre